

॥ ॐ सत्यमेव जयते ॥

પ્રભુ મોતાવળો.

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર

દેવશંકર માહાશંકર યાજ્ઞિક.

ગીતી.

સવનળથી તરનારી, અવળ કથનમાંય છે મોક્ષકારી ;
આનંદિત અંતરથી, પ્રાર્થના શ્રી પ્રભુની પિરતારી.

આવૃત્તિ પહેલી,.....પ્રત ૧૦૦૦.

કચ્છથી

“આર્યત” પ્રી.શીવ ધેમમાં બાપો.

સંવત ૧૯૫૮.....સને ૧૯૦૧

મુદ્રક કા. ૦-૫-૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુવ્રત્તાંક ૧૪૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રભુ ઝીતાવળી

વિષય ૫૨ : ૪૩૭

॥ ॐ सत्यमेवजयते ॥

ॐ प्रभु गीतावली. ॐ

रथी प्रसिद्ध करनार

हेवशंकर भाडाशंकर याज्ञिक.

गीता.

सर्वजगती तरनारी, श्रवण कथनमांय छे मोक्षकारी ;
आनंदीत नेत्रोथी, प्रार्थना श्री प्रभुनी विस्तारी.

. आवृत्ति पहेली,.....प्रत १०००.

कराची.

“आर्यत” प्रीन्टींग प्रेसमा छापी.

संवत् १९५८.....सने १९०१.

मुद्र्य ३१. ०—५—०.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૪

પર: ૪૨૭

અથ સ્વામીત્વના સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અર્પણ પત્રિકા.

શેઠ દેવકરન દેવભાઈ—જોગ
મ ન હ ર

દેશોત્કર્ષ કરવાને હુમેશ ઉપાય સભ્ય,
દેશીઓના ભલા માટે આપ ચકચુર છો ;
વધારવા હિંદુ ધર્મ રૂડી શમશેર અહીં,
દુષ્ટ ધરમોને તોડી પાડવા આતુર છો. ૧.
કઠર કવિની કરી વિશ્રામ આપોછો આપ ;
એવા પુણ્યશાળી આપ શાણા સરદાર છો ;
રદ્યમાં રાખી મયા દુઃખીને આરામ આપો,
એવા આપ ગુણીયલ દુઃખીના આધાર છો. ૨.
નયધર વંશા દીશે જ્ઞાની નિરમાની ન્યાઈ,
ભવ્યતા ભલાઈવાળા સમરથ દીશે છો ;
દેશી પરદેશીઓની રૂડી ધરદાસ કરી,
જેથી આપ દુનિયામાં કીર્તિવંત થાઓ છો. ૩.
વલણ નીતીની પ્રત્યે સદા ભરપુર રાખી,
નિતિતણા કાર્યમાં હુમેશ ચકચુર છો ;
જીવ્યાથી આશીશ આપું અથ આ સ્વીકારશે,
પરમાર્થના કામમાં સદા મશહુર છો. ૪.

હું છું આપનો શુભેચ્છક,

કરાચી તા. ૧૫-૮-૧૯૦૧.

કર્તા.

પ્રસ્તાવના.

પ્રિય વાંચકો—પરમબ્રહ્મ, પરમાત્મા, ભગવાનની સપ્રેમાતઃક રણે લક્ષિત કરવી એજ ઉત્તમ લક્ષિત છે. અને એજ તેને પ્રીય છે. એવા સત્ય અને પરમાર્થ પ્રદર્શક શાસ્ત્રોનાં સિદ્ધાંત છે. માટે હે સુર જનો, વૃથા વખત ન ગુમાવતા પ્રભુ ભજનમાં તલીન રહેવું એ વિર પુરૂષનું કામ છે. અને ભગવાનના ઉપકારોનું ચિત્તમાં હમેશાં સ્મરણ રાખી, તેના ગુણ ગાવા, અને સદાચાર પાળી પરમાર્થનાં કામ કરવાં, જેથી આ લોકમાં તથા પરલોકમાં આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે.

પ્રિય વાંચકો—મેં મારી અલ્પમતિથી પ્રભુ ગીતાવળી આપના શમક્ષ જે રજુ કરેલી છે તેનું મુળ કારણ એજ કે હાલની ઉછળતી પ્રજામાં નાટકોનો શોખ વધવાથી ઉપરની ગીતાવળી બહાર પાડવામાં આવી છે તો કૃપા કરી ભૂલચુક ખોડ ખામી વગેરે સુધારી અને વાંચશો એવી આશા રાખું છું.

આ ગીતાવળીમાં મારો પ્રથમનો પ્રયત્ન હોવાથી તથા પીંગળનું જુજ જ્ઞાન હોવાને લીધે કોઈ પ્રાસમાં ન્યુનતા હોય તો પ્રિય વાંચકો તે બાબતની મને સુચના કરશો તો ખીજી આવૃત્તિમાં સુધારો કરીશ. એજ વિનંતી.

હું છું આપનો રનેહી,

દેવશંકર માહાશંકર યાજ્ઞિક,

કરાંચી, તા. ૧૫-૮-૧૯૦૧.

પ્રભુ ગીતાવળી.

૧—(મંગળાચરણ-રાગ કલ્યાણ.)

ધરૂં ધ્યાન તમારૂં, તુજ નામ ઉચારૂં મુખથકી ગજનન શુભ કામ.
વિધિતનયા પ્રજરાજને સમરૂં શુભ મતી આપો તમે અલિસમ-ધરૂં.
ઝૈરીરે નંદન જય જગતવંદન, વિદન વિનાશન પુરણકામ-ધરૂં.
સંકટ હુરણ અધમ ઓધારણ, નીશદીન કરે જેની સેવા તમામ-ધરૂં.
દાતા છો શુભ મંગળ ફળનાં, દયા તણો નહીં લેશ વિરામ-ધરૂં.
પ્રાર્થનાની રસના કરો રસદાયક, લઘુપુસ્તક રચ્યું તુજ કૃપા મુખધામ.
દેવશંકર શીર શાષ્ટાંગે વંદે, કરજો પુરણ મમ વાંછિત કામ-ધરૂં.

૨—(મરાઠી સાખી.)

ભજ ગોપાળ મનવા તું તો અમુલ્ય અવસર જાય,
મુંઠ મતિ રાખી અતી જેઠો વિચાર હૃદય ન થાય ;
માટે ધરી હામ, રટ નામ નિત્ય કહી રામ.
સંસારમાંથી શું લઈ જાવું તે સમજો છો ભાઈ,
માત તાત સહુ અળગા રહેશે પ્રાણ સુધીની સગાઈ ;
ફરી નહીં મળે વખત આવો, પ્રભુ ભજ્યાનો લે લાવો.

૩—(ગીતી.)

કૃપા સીંધુ દાતા શુભ મતી આપો હે અવની આધાર,
અવિચળ પદ તુજ વંદુ વિશ્વતણા પ્રતિપાળક દાતાર.
દયાવંતા સ્વામી અવગુણ ક્ષમા માશું અહો દયાનિધી,
માશું તુજ પાસે પ્રભુ પરમ ભગ્તીની કૃપા કરવિધી.

૪—(આશા સારી હોય પુરણ-એ રાગ.)

આશા અમારી કરો પુરણ, પ્રભુ તું—આશી.
જગન્નાથ, બેઠી હાથ, વિનવીએ અમો અનાથ;
વંદન કરીએ, (એ) શ્રી ઉમાપતિ.—આશા.

૫—(જગન્નર દેવસેવ પુજકુજ ધનનન-એ રાગ.)

પુરણપ્રદા પરમેશ્વર મહીમા ગાઉં તમારો સુખદાતા શ્રીહરી—પુરણ
કરો કૃપા, કરો કૃપા, નમી કરું નમસ્કારજય પ્રભુ તુજને પ્રેમ લાવથી
દયાનાથ અમો તણી વિનતી સ્વીકારો, શ્રી હરી સદાય વંદીયે, વંદીયે,
સ્નેહ થકી વંદીયે, કરો દયા રાખી મયા યાચીને પ્રભુ સદાય—પુરણ.

૬—(નમામી મહીપારુર મદની-એ રાગ.)

પ્રભુના નિશદીન ભજન કરો, કામ ક્રોધ મદ લોભ સર્વે ટાળીને
સુખને આપે, દુઃખને કાપે, કપટોને દુર કરી,
પ્રેમ ભગતી લાવથી, થાય સદા કલ્યાણ.—પ્રભુના.
સદાય સુખને આપશે દયાનિધી, પ્રણવું, નમાવું, શીશને
હું સદાય એ પ્રભુ, સુખ અતી આપશે, કપટો સર્વે કાપશે,
દયાળુ દેવ, તે દેવા, છે એવા.—પ્રભુના.

૭—(પ્રધાન મારો સત્ય કહોને-એ રાગ.)

જગૃત ધધને (એ) પ્રભુ નામ ધ્યાને, ધરી સુણ કાને.—જગૃત.
કેમ તારે પાડવી કાલ, તેની રાખી શી સંભાળ,
ક્યારે ભજશે શ્રી ગોપાળ, અતી ઉઘ તાણીને.—જગૃત.

૬—(ધન્ય ધન્ય હાડા કુંળ પરમાણુ-એ રાગ.)
મજ્જો તુજ મનુષ્યે દેહ અવતાર, આવે નહીં ફરી વારવાર
તેમાં કર્ય શુભ કૃત્યો અપાર, ધરે તું દીલમાં સદવિચાર;
કુંદુબ કળીલા, સાથે નહીં આવે, જાવું એકલું એ વિચાર;
માટે તું નિરખ પ્રભુને ગમોર.—મજ્જો.

૭—(ધમધાર ધરાયો ધન ભારી-એ રાગ.)
પ્રભુ સ્તવન પ્રેમે સ્વીકારો, નમી નિત્ય કરી ભજી તમારી;
કષ્ટોને નિવારો.—પ્રભુ.

વિભુ મનુષ્યને આપ તું શક્તી કરે સદા સેવાય,
સુમરવા સદા આપ અનમતી, યાચિકને આશરો તારો.—પ્રભુ.

૧૦—(ચેન ના પડે દર્શ પિયુ વિનારે-એ રાહ.)
જગતના પતિ, આપા અનમતીરે, દીન દયાળ, હે કૃપાળ,
સરણે તુજ આવે જાળ. અજાળ તુજ કૃતીરે.—જગતના.
સકળ સુખીમાં, તમ આતુર અતીરે, પામે ન પાર, કે નરનાર,
તુજ ગતીમાં હે મોરાર, પહોંચે નહીં ત્યાં મતીરે.—જગતના.
દયાનાથ દુર, કરે સહુ આપતીરે, ચર્ણે શીશ, નમું હું ઇશ, કૃપા કરે
તમે જુગદીશ, યાચિક તાળી વિનતીરે.—જગતના.

૧૧—(હાયરે નશીબ એમાં શું લખ્યું હશે-એ રા.)
કૃત્ન મુખશ્રી કહી નામ ભજે નરનાર, (ખે)
હુઃખ નિવાર, મુખ દેનારા, છેજ દીન દયાળ,
રે-શું-વખાણુ-હું—કરું શેષે વર્ણવ્યા ન જાય.—કૃત્ન.

૧૨—(આ ડાહર ગુલાબરે ગુલદાવદી ખીલી.-એ રાજ.)

નમું વિશ્વપતિ દેવને પ્રભુમું વારંવાર,
આશીશ આપો શ્રી હરી, ગુણ સંપન્ન સુખ કરનાર.-નમું.
તમ સમાન કો ન દેખું, જગતભ્રા સુખકાર,
દીન બંધુ દુઃખહારી છો, નોધારાના આધાર.-નમું.
સકળ અનંત બ્રહ્માંડ રચ્યું તમ કળા અપાર,
ગહનગતિ તુજ છે અકામી, પામ્યો કોઇ ન પાર.-નમું.
જય જય અખંડ દેવા, જય બંધુ દાતાર,
ચીત ભાવે પ્રેમે પ્રણવે, યાજ્ઞિક વારંવાર.-નમું.

૧૩—(મુજ ઉપર ગુજરી પીતા પાદશાહ જાણી.-એ રાજ.)

અહો દીન બંધુ દાતાર છો જગતના ત્રાતા,
નમું દ્વય કર જોડી તમોને અહો અજ્ઞતા.-અહો.
કરી જગત વિષે વિભુ કળા અતી બહુ નામી,
શું બાગ બગીચા વૃક્ષો ઘટા નહીં બામી.-અહો.
એ સર્વે તુજ મહીમાય દયાળુ દેવા,
અતિ નમ્ર ભાવથી કરું તમારી સેવા.-અહો.
પ્રભુ સુણો તમો આ ભગ્ત તણી અર્ચનાઓ,
વિપતી સમયમાં યાજ્ઞિકને સહાય થાઓ.-અહો.

૧૪—(આર્યા.)

સદા ન રહે સ્નેહી સંગે, સદા ન રાજ મહાલે દેશ,
સદા ન જગમાં જીવવું સદા ન રહે કાળા કેશ.

૧૫—(શણગાર શી હોંસે સજ્યે-એ રાગ.)
 અવસર તેં ન સુધાર્યો, અમુલખ અવસર તેં ન સુધાર્યો,
 આ કાયા તુજ નષ્ટ છે પાપી, કુંર કૃત્યોથી બગાર્યો.—અમુલખ.
 પુત્ર કુટુંબોના મોહજળથી, પ્રભુ શબ્દ ન ઉચાર્યો.—અમુલખ.
 આપ સ્વાર્થ અતી કર્યો તેં ધર્મનો માર્ગ વિસાર્યો.—અમુલખ.
 જગત તણા પ્રતીપાળક દયાળુ, યાજ્ઞિક કરે શુભ કાર્યો.—અમુલખ.

૧૬—(અજખ છે વાત આ સર્વે થયું આ શું.—એ રાગ.)
 ભજો કીરતાર છે જગત આધાર, કરશે કડ્ડણા સદાય મોરાર
 તજો અભિમાન પ્રાણી મન, હરી રટના કરી પદજન;
 ઉતરશે પાર ભવજળથી, જો ભજશે પ્રભુ ઉમંગેથી—ભજો.
 માનજો સત્ય વચન માડું, કહીશ કદી ન નકાડું;
 ફેાકટ કુટ્યો કહી માડું, નથી ઘરખાર જરી તાડું.—ભજો.
 જાણીને જગત આળ પંપાળ, સેવો સાચે દીવે ગોપાળ;
 તો નહીં ભયવ્યાધી લગાર, થશે એથી સુખ તમને અપાર.—ભજો.
 માગો તમે પ્રભુની પાસ, દે સુમતી અતી અવિનાશ;
 યાજ્ઞિક વંદે થઈ પ્રભુ દાસ, એ દર્શનમાં છે મુજ આશ.—ભજો.

૧૭—(ખતાદે સખો કોન ગણી ગયો રયામ.—એ રાગ.)
 ખીરાજે છળી કૃશ્નજી નંદ કુમાર.—ખીરાજે.
 કાનમાં કુંડળ મકાકત શોભેરે, રૂપ અનોપમ સાર.—ખીરાજે.
 દર્શન કારણ જન સહુ આવેરે, ટોળે મળી નરનાર.—ખીરાજે.
 યાજ્ઞિક નિત્ય ચાહે ચીતમારે, મુરતી તુજ કુંજળીહાર.—ખીરાજે.

૧૮—(ક્ષત્રી કલંક રાગ.)

ધર્યો મનુષ્ય દેહ અવતાર, પ્રભુને શીદ નહીં ભજેરે.
 તેણે જન્મ શુભાખ્યો તે વાર.— પ્રભુને.
 નહીં બેસે તેમાં નાણું લગાર,— પ્રભુને.
 તેને ધીક ધીકછે હજાર વાર.— પ્રભુને.
 તે તો જન્મયો વૃથા કરી જાણ,— પ્રભુને.
 સત્ય વચન કહું છું પ્રમાણ.— પ્રભુને.
 કસ્યો મોહ જાગમાં પાપીમંદ, પ્રભુને.
 જરી ભજ્યા નહીં જાગસુકુંદ.— પ્રભુને.
 રાખે વૃથા જે અભિમાન,— પ્રભુને.
 જાણું તે જન પશુરે સમાન.— પ્રભુને.
 માનો વચન ભજો પ્રભુનું નામ,— પ્રભુને.
 ભજે યાત્રિક મહા અભિરામ.— પ્રભુને.

૧૯—(જુદમ નાહક તું કર મુસ્તફાંખાં—એ રાગ.)

ભજો રામચંદ્ર રઘુવીર. ધરી ધીર, ધરી ધીર મહુ વીર,
 ટળશે જનમ મરાણના દુઃખ, મળશે ભજનથી તમને સુખ;
 શું બેસેછે ચલાવતાં સુખ.—ધરી ધીર.
 જુદું જગતછે આજ પંપાજ, ચેતો પ્રાણી કરોને સંભાજ;
 પાર ઉતારે દીન દયાજ.—ધરી ધીર.
 લ્યોને વિનતી આ મારી સ્વીકારી, સર્વે હીતેચ્છુ દીલમાં ધારી,
 યાત્રિક વંદે ગીરધારી.—ધરી ધીર.

૨૦—(રે સખી કોઈ હાર ગુંદાવો—એ રાગ)

રે પ્રીતેથી ભજે ગીરધારી, મળે તેમાં લાલ અપારી,
નહીં તેમાં સંદેહ લગારી, રાખે સરણુ અવધવિહારી.—રે પ્રીતેથી.
પ્રભુ તણી ગતી ન્યારી, આનિ સારી સુખકારી,
મન હરનારી, મુરતી ખ્યારી, બહવારી બલીહારી,
પ્રેમ ધરીને યાસિક વંદે, સહાય કરજે અમારી. — રે પ્રીતેથી.

૨૧—(પ્યારા ભાઈ વધાવુંરે—એ રાગ)

કૃષ્ણ નામ વધાવુંરે. (૧) કેસર ચંદન અક્ષત સાથે.
લેવા ખારી લાણુ.— કૃષ્ણ.
આપો ગુલ જ્ઞાન, કાપો તાપો સ્વામીન સુભણુ,
શીશ નમાવુંરે. કૃષ્ણ.

૨૨—(ખતેથી નમી તુ ને અતે વિનવીએ—એ રાગ)

અખીલ વિશ્વના આધાર વિભુ. પુરો હારા. ગુલ કામ,
જપુંનામ, તરા રચારા. સહાય, થાય, તુજ દૃષાય.— અખીલ.
શુદ્ધ ચીતે રગરણુ તારું, હરતીશ હારે ધારું,
કામ કોથ ટાળનારું, મોહનદ ભાંગનારું,
પુણને વધારનારું, સુમીત્ર સુધારનારું,
ધર્મમાં ધરાવે વૃત્તી, આપે અતી રૂડી મતી,
માટે આવી ભલી ભગતી, જગમાં ન મુકું જતી.
સહાય, થાય, તુજ દૃષાય.— અખીલ.

૨૩—(ખ્યારી નામ સાંભળીને થયો છું ઉદાસ—એ રાગ)

પ્રભુ તારી લીલા વરણવી ન જાય.—ટેક.

તુજ લીલાથી મોહજ પામ્યા, બ્રહ્માદીક મુનીરાય.— પ્રભુ.

પ્રતીપાળક આપ વિશ્વ તણાછો, કર્ણાનિધિ જગરાય—પ્રભુ.

શીર શાષ્ટાંગે નમીને તુજને, યાજ્ઞિક સદા ગુણ ગાય.—પ્રભુ.

૨૪—(ખ્યારી નવસ લાડીલી રાધીકા—એ રાગ)

રહો શરણુ પ્રાણી પરમેશને, કરશે તે દુર દુઃખ કલેશને.—રહો.

પ્રભુ ચિદધાનંદકારી, સેવે તેને અતી સુખકારી,

પ્રેમે વંદો સહુ દેવને.—

રહો.

નમું કૃપાળુ વિશ્વ કર્તા, છો દયાળુ વ્યાધી હર્તા,

યાજ્ઞિક રાજ ગુણ ગાઈને.—

રહો.

૨૫—(છે અજબ પ્રાંત ગુજરાત વાત શી—એ રાગ)

વિશ્વ વ્યાપી છો જગત્રાતાં નિશદીન શુભ મંગળકારી,

ચર્ણુ પ્રત્યે હું સર્ણે આવ્યો માગવા સ્હાય તમારી.— વિશ્વ.

જગત કૃતીમાં હે જગદીશ્વર દીસે તારી બલીહારી,

તે કૃતીઓ પ્રભુ જોઈ તમારી જાઉં છું વારી વારી— વિશ્વ.

તેં ઉપકાર અઘાત કર્યા છે પ્રાણી ઉપર દાડી દાડી,

પ્રત્યુપકાર વળાય ન મુજથી વીતી જાય શ્વેત દાડી— વિશ્વ.

આનંદ સુખ નિરંતર આપો યાજ્ઞિક ને આનંદકારી,

પ્રેમ ભગ્તીથી વીનવું તમને એવું સત્ય વચન ધારી.—વિશ્વ.

૨૬—(ત્રીપુસરી તુને નમીએ—એ રાગ)

કૃષ્ણ નામ સદા જપીએ, જપીએ, લજીએ, રાખી સ્થીર મન,
કૃપા જીગદીશ કરોને, દુઃખ હરોને દયાળુ તમે— કૃષ્ણ.
જગત નાથરે લક્ષ્મના પતિ, સખળ સત્યને યોગ્ય દે મતી,
નિરખે પ્રાણી સહુ, તુજ સરણુપદ લહુ,
યાજ્ઞિક તણી સ્તુતી સુણોને, દયાળુ તમે.— કૃષ્ણ.

૨૭—(હાલરકું વહાલું પ્યારી મારી—એ રાગ.)

અમુલ્ય અવસર તુજ જાય, મનવારે, અમુલ્ય અવસર તુજ જાય.
આ સમ તુજને અન્ય વખતનો, લહાવો મળે નહીં કયાંય—મનવા.
મનુષ્ય દેહ તુજ સુગુણભરેલી, ભગ્તી વીણુ બગડી જાય— મનવા.
હરનિશ હોંસે હરિગુણ ગાતા, પ્રગટે અંગમા કેમ લાય—મનવા.
યાજ્ઞિક સત્ય કહે અહો ભાઈ, ભગ્તી તરવાનો ઉપાય— મનવા.

૨૮—(જગત જનુની માતા આશા પુરે—એ રાગ

કોણે દીઠી છે કાલ, હરી ભજે કોણે દીઠી છે કાલ.
આજ કાલનાં સ્વપ્ના આવે, છોડી જવું ધનમાલ.— હરી.
આજ કરો અતી આનંદ ઉરમાં, કાલ પડે ઉરે કાલ—હરી.
સુદર નારી કુટુંબ કળીલા, કરશે રોઈ જન્મલ— હરી.
યાજ્ઞિક એક ચીતે વહે પ્રભુને, જેથી સુધરે કાલ— હરી.

૨૯—(મધુબન શ્યામ જગાધ મોરે—એ રાગ)

કૃષ્ણ નામ લાગે બહાલું પ્રાણથી અરે મુને—ટેક૦
 દીન દયાળા છે તમે સ્વામી, પ્રણમું સર્વદા પ્રેમ થકીરે તુને—કૃષ્ણ.
 અતિ દુઃખપામી અહો કૃપાળુ, દુરકરો દુઃખ તમો શીશનામું રે તુને—કૃ.
 યાજ્ઞિક ગાએ ગુણ તમારા, સર્ણે રાખશે ચર્ણમાં અરે મુને—કૃષ્ણ.

૩૦—(વીરા વેસ્યાના ચારી ઉલા અગ્રારી—એ રાગ)

પરીગ્રહ છે ત્રાતા, મંગળદાતા, અહો સૃષ્ટી આધાર,
 પ્રાપ્ત તારી પ્રભુતા, હે સુખદાતા, પામે ન કોઈ પાર.— પરી.
 વિશ્વવ્યાપી વિશ્વેશ્વરારે હે અવની આધાર,
 શુદ્ધ સચીદાનંદ સ્વામી માનું હું ઉપકાર.

દ્રુપાકર ભગવંતા, ઉપકાર અનંતા, યાજ્ઞિકને તુજ આધાર—પરી.
 ૩૧—(આજ શ્યામ મોરે લીનો ખંસરી ખજાયકે—એ રાગ)

વિવનાથ ગ્રહોને હાથ, ભગ્નોના અહો દેવરે,
 અતિ વ્યાધીમાં દરિદ્ર ખની, નવ કરે તમારી સેવરે.— વિવનાથ.
 ભવતારક છે સર્વના નોધારા આધારરે,

શીશ ધરી તુજ ચર્ણે પ્રણમું વારમવારરે— વિવનાથ

માફી માગું પાપની આપો માફી જગરાયરે,
 કરો ક્ષમા સૌ દોષને થાઓ સંકટ વખતે સહાયરે— વિવનાથ.

પરશે કંઠણ દયાનિધી હે જગતના આધારરે,
 પ્રેમ આણી સેવે તુજને યાજ્ઞિક ક્ષણ ક્ષણ વારરે— વિવનાથ.

૩૨—(અહો રાત બાલમ હુમસે લરે હો—એ રાગ)

નમું હું પ્રભુજી તુને શીશનામી, આશીશ આપો શ્રીહરીકષ્ણ યજ્ઞામી
અહો ઇશ્વરા તમો સત્યદીનગંધુ, રહે ભાવ રાખી પ્રભુપ્રેમથક્રીવંદુ-ન
રટુંનામતાફંકરીઆજીઆજી, જેથીઅવીનાશીતમોરહોસદારાજી-ન
ભજુપ્રભુભાવથીસદાનામતાફં યાજ્ઞિકચાહેચીતમાંસુકૃતકરોમાફં-ન.

૩૩—(મહી નથી લેવુંરે જા ડગાડ તારી—એ રાગ)

કૃષ્ણ મુખે કોહોનેરે, તમો સહુ નરનારી—ટેક.

એરે નામથી મોક્ષજ મળશેરે, ભવ તરવાનુંરે.— તમો.

મોહજાળ છે જગતની માયારે, તેમાં ધ્યાન ધરવાનુંરે— તમો.

ગુંદર છળી શ્યામની નિરખારે, એ ડામ છે ડરવાનુંરે— તમો.

અદ્યમતી શું જાણુ પ્રભુ મહીમારે, ભગ્નીબાનું ઉગરવાનુંરે—તમો.

યાજ્ઞિક કહે જે ભજશે પ્રભુનેરે, તો કાજ સરવાનુંરે— તમો.

૩૪—(એક ચતુર નાર કર કર શૂંગાર—એ રાગ)

અહો સદ્ગી આધાર, તુજ ગતી અપાર, પામ્યો કોઈ ન પાર,

અહોરે પ્રભુજી, વિવતણા પ્રતિપાળ વિનતી ધ્યાને ધરો.—અહો.

નમું માની ઉપકાર, કરશે કડણા મારાજી છે શાંતી હાતાર,

મમ કષ્ટ હરો, સંવેયાજિક તુજદાસ, પ્રભુ સહાય કરો. — અહો.

૩૫—(પેલી ભુંડી રાંડનું ઘર લાલ જા બતાવ—એ રાગ)

વિનય કરી વિશ્વેશ્વરા ધરી મસ્તક ચાળે તમારે,

રાખો સર્ણમાં આ હાસને નથી અન્ય કો આધાર અમારે—ટેક.

ભગતપીડ હરવા આપ અમર્યછોરે, મોહર કરી ભગ્નોને પાપથી હિંગાર.

વિપતી સમયે સહાય કરીને, યાજ્ઞિક વહે પ્રેમથી ભવસીંધુથી ઉતાર.

- ૩૬—(જ્યાં પતિવૃત્તિ પાસન થાયે—એ રાગ)
 ૨૮ શ્રી રાધાવર ગીરધારી પ્રેમધરી તું મનવા,
 ત્રિવિધ તાપ તુજ ટળશે પલમાં સત્વર થા પ્રભુ ભજવા,
 નહીં આવે સમય આ ફરી, એવું મનમાં લે વિચારી.
- ૩૭—(આપો તમે શેઠ પુત્ર આ વખતે વીચાર કરી—એ રાગ)
 ભજે પ્રભુ આણી ભાવ પ્રાણીરે વિચાર કરી—રે જરા.
 જશે જીવ પલમાં પ્રાણી માન્ય વાત સત્ય મારી,
 પાછળથી કહેને ભાઈ થાશે કેવી ગતી તારી— ભજો.
 આ ભવમાં તમો, સુખે ધન સંચરો
 પણ નિરખો ગોપાલ લાલ કહું વારી વારી— ભજો.
 યાજ્ઞિક કહે પ્રાણી જો ભજશે પ્રભુ
 ઉતરસો પાર નિશ્ચયે ભવથી એવું મન વિચારી.— ભજો.
- ૩૮—(વિભુએ કીધા આભારી—એ રાગ)
 પ્રભુ મુજ વિનતી સ્વીકારો.—ટેક.
 દુઃખ કાપો, સુખ આપો, દાસ થાપો, ટાળો શ્રાપો.—પ્રભુ.
 અવિનાશી અતી સુખદાતા. મહીમા ગાઉં તમારા ત્રાતા
 પ્રભુતારી લીળા વાહ, વાહ, ગાઉં ગુણ હરનીશ આહ, આહ.—વિ.
- ૩૯—(કર બતીયા લેને દે (ભેરવી)—એ રાગ)
 હો સુખકારી તું હનુમંતા—ટેક.
 દર્શન તારૂં લાગે અતી ખ્યારૂં ત્રીવિધ તાપ હરંતારે— હો.
 રામાનુજદાસા તુજ દર્શનમાં આશા, મહાવીરહો બળવંતારે—હો.
 સ્થળે સ્થળે વીર આપ બીરાજો, ભકતોપર પ્રેમ ધરંતારે— હો.
 પારેશ્વર મહાવીર કૃપાળુ, યાજ્ઞિક વંદે અનંતારે— હો.

૪૦—(નકર ગમ માદર અએ ગમખવાર.—એ રાગ.)

પ્રભુ તમ ગહન ગતી છે અપાર, પામે નહીં પાર કેા નરનાર;
અદ્ભુત કાર્યો કર્યા અતી તેં, શુદ્ધ શાંતી દાતાર,
રૂપિ મુનીથી નવ કળાએ તમ કળા હે મોરાર;
તુજ તણી મહીમાનો નહીં પાર—પામે નહીં.
નિષ્ઠુર બુદ્ધી નાશ કરીને, આપો સુબુદ્ધી કીરતાર,
સુમાર્ગ બતાવો અમને, તો માનીએ ઉપકાર;
યાજ્ઞિક પ્રભુવે વારમવાર.—પામે નહીં.

૪૧—(માનુની તું માન્ય માઈ વચન.—એ રાગ.)

વિશ્વતણા પ્રતીપાળ છે, હે જગતના આધાર;
તમ દયાથી પ્રભુ અમો, થયાં અતી સુખકાર.—વિશ્વ.
દ્રોપદીની લગ્ન રાખી, હે અવની આધાર,
અહંદ્યા તણો ઉદ્ધાર કરી, પ્રભુ ભગ્ત તણા દુઃખહાર—વિશ્વ.
તુજ પ્રતાપ પ્રૌઢ સ્વામી, ગુણ સંપન્ન દાતાર,
ત્રિવિધ તાપ ટાળો અમારા, બન્યાં અમો લાચાર.—વિશ્વ.
ભગ્ત કારણ હે અવીનાશી, રૂપ ધર્યાં અપાર;
દુઃખ થકી એહને મુક્ત કરીને, એવા પ્રભુ સુખકાર.—વિશ્વ.
કરો કૃપા હે જગત ત્રાતા, વિનવું વારમવાર;
યાજ્ઞિક રટન કરે પ્રભુ તુજ, અહોનીશ સૃષ્ટી આધાર.—વિશ્વ.

૪૨—(ભાઈ ખડા ન હો મેરે.—એ રાગ.)

અહો જગસ્વામી જગદીશ્વર. અહો જગતના આધાર;
 સુદ્ધ ગિતે સ્મરણ તારૂં, કરૂં હું કીરતાર.—અહો જગસ્વામી.
 ખલીહારી તુજ કામમાં. સર્વે વ્યાપી ભવતાર;
 અદ્યમતી શું વર્ણવે તુજ મહીમા શાંતી દાતાર.—અહો જગસ્વામી.
 નન ભગ્તોને પ્રભુ રાણે સરણે માનીશું ઉપકાર,
 નન્ય ભરોસો રાખી યાત્રિક પડયો તુજ આધાર. અહો જગસ્વામી

૪૩—(એરો ઘોડા દેને વાલે મ્યે ને લાણો.—એ રાગ.)

બજે ભાવથડી ધૂન નામ તમે નરનારી. ભજે.
 દુઃખથી લેશે ઉગારી, ભવ સીધુથી ઉતારી. કાઠું છું હુંવારી વારી ભાવ
 નંચારી ગુણોમાં મુળે શુભ રહેવા મોહી મોહી,
 ખલકની ખોટી માયા. તેં તો નિત્ય અતિ જોઈ,
 હજુએ ન માને મન. કે આ તન છે પતન,
 માટે તો વીચારવંત, થઈ પુજે ભગવંત—ભાવ
 નન નામ વિના તુને નથી કોઈ તારનાર.
 માન તાત જાત ભગીની નથી દુઃખ કાપનાર;
 ઝગીલી રૂપાળી નાર. અંતે અલગ થનાર,
 વ્યારના બતાવનાર, દોસ્ત એ શું કરનાર;
 ત્યારે આવે જમ, ખુબ દેખાડી દે દગ,
 દોડે આગળ થા તમ, કહે ત્યારે તારૂં કોણ બેઠી
 દામજ વીચારી.—ભજે.

૪૪—(કોઈ હાલ કહો જાહે—એ રાગ)

વિભુ તુજ ગતી અતી ન્યારી, જાઉં તુજપર બહીહારી— વિભુ.
નવરંગી છે નાથ દયાળુ, સુખદાયક શીરતાજ,
માનું સદા તમારો આભાર, તુજ ગુણ અપાર, પામે નપાર—વિભુ.
તમ ભગ્નીશ્રી સુખુદ્ધી આવે, પાપ વેદી કરમાય,
થાઓ કપ્પની વખતે સહાય, અહો જગરાય, વીનવીએ સદાય—વિભુ.
યાજ્ઞિક તાપી વિનતી સ્વીકારો. દીનબંધુ દાતાર,
ઉપજે જેથી આનંદ અપાર, નમું જેવાર, માનું ઉપકાર—વિભુ.

૪૫—(હાં જરૂર જરૂર જરૂર કરીશ હું કુમુદ—એ રાગ)

આલીરી. મુકુન્દનંદ કેવાં લટક મટક ધીરે ધીરે આવેરે—ટેક.
હશીને. વશીને મુજ મન, અતીસે, લોભાવેરે— આલીરી.
હાથમાં કાકડી, ખાંધે કાંબળી વનમાં ગાયો ચરાવેરે—આલીરી.
મધુર સ્વરે શ્રી હુરી કેવા, વાંસળી બજાવેરે— આલીરી.
યાજ્ઞિકના પ્રભુ અતિ હોંસે મહીની લૂંટ ચલાવેરે— આલીરી.

૪૬—(ગહન ગતી છે મશતી ન્યારી—એ રાગ)

મારગ રોડી જેઠા કુંજવિહારી, મહી વેચનારી રોડી સહુનારી—મા.
ટોળ મળી સહુ મહીને ઉતારી, જેઠી ઝગડો મચાવવા ભારી—મા.
ગ્રીહને રોકાઓ અમને મોરારી, વાંક અમારો કરો દીલમાં વીચારી.
તાપ ગંડ મહી ખાટાં થાય, એથી મહી જરી નહીંરે વેચાય—મા.
યાજ્ઞિકના પ્રભુ દાણજ માગે, દાણ આપી જાઓ વ્રજની નારી—મા.

૪૭—(રમતે યજ્ઞાંની ઓર હીકમતે રહે માંની—એ રાગ)

કેમ જાય દાણુ લોપી, મળી આવી છે ગોપી,
 દાણુની રીત લાજે, ગોપનું નામ લાજે.
 મહીના માટ માથે, સોનેરી ચુડા હાથે,
 પકડી સહુને સાથે, તે સમે જગનાથે— કેમ.
 મરમે ગાળ દેતી, મને જાય કહીં કેતી,
 પોતાના ગુણ ગાતી, મહીયારી મદમાતી— કેમ.
 છેડા ન ઓઢે શીશે, જોખનનું જોર દીશે,
 વાલો લરાયા રીશે, થયો ઝગડો વન વીશે— કેમ.
 એનો હું હઠ મુકાવું, તો નામ દાણી કહાવું,
 વઢતા જો થાય વાણું, સહુના વાજ આણું— કેમ.
 એમ કહી લીધા કર માટ, થયાં નારીને ઉચાટ,
 પુટયાં મહીના માટ, મહી આદ્યું ત્યાં અઘાટ—કેમ.
 નાઠી નારીઓ તેવાર, ગયાં જસોદાને દ્વાર,
 માતુને લાજ્યા પાય, હવે કરો તમે સહાય— કેમ.

૪૮—(સાચી પ્રીત પ્રભુ તુમ સંઘ જોડી—એ રાગ)

માત જસોદા બોલ્યા તેણીવાર,
 કહોને ગોપીયું કેમ આવ્યા આ દ્વાર— માત.
 કેણે રીખાવી, કેણે સતાવી, કહોને સત્વર ધરી દીલદાજ—માત.
 વૃજવનિતા નહીં વાર લગાડો, જો બની વાત કરો તમે આજ—માત.

૪૯—(રામુરે મ્યેતો પાનીયાકો ગધ બહો દુર—એ રાગ)
માતુરે અમે મહી વેચવાને ગયા દુર—મહી—ટેક.

વાટે ઘાટે કાનો રોકી રંજડેરે, મદમાં રહી ભરપુર— માતુરે.
માટ અમારા પૃથ્વી પછાડેરે, માગે અમ પાસે નુર— માતુરે.
આપીએ દાણુ કહો માતુ ક્યાંથીરે, કરે હેરાન એ જરૂર—માતુરે.
કરો ઉપાય કાંઈ તમ પાય લાગીરે, જેથી મટે અમ નુર—માતુરે.
યાજ્ઞિકના સ્વામી ઉભા નીહાળે, મહીયારીના વચન મગરૂર—માતુરે.

૫૦—(જાતી ધરમને છોડા તું ચાલે—એ રાગ)

સમજ સમજ મન પુત્ર તું મારા,
આમ ન કરીએ મુજ આંખોના તારા— સમજ.
નવ રંજડી વૃજવનિતાને, માન્ય વાત કહું તુને છોગાળા—સમજ.
યાજ્ઞિકના સ્વામી છેજ હઠીલા, ગયા માત પાસે મદન ગોપાળા.

૫૧—(માળા ધાલવી કસાલા માળા ધાલવી—એ રાગ)

નથી માતુ મારો વાંક, વિચારો માતુ મારો વાંક—ટેક.
ધેનુ ચારવા જાઉં વનમાં અતી રંજડી કરે હેરાન—નથી.
કરગરૂં હું તેને માતુ છતાં કરે તકરાર— નથી.
ફેકટ ખોટી કરે હુમેશાં ગાયો નારો અપાર— નથી.
યાજ્ઞિકના સ્વામી કહે છે માતુ નથી વાતમાં સાર—નથી.

૫૨—(ગીતી)

જય કૃષ્ણ હરી દેવા, જય લીલા પ્રભુ તમ દીન દાતા ;
રાખો સર્વે તમ ભગ્તને, હે અવીનાશી સત્ય જગન્નાતા.

૫૩—(જો સખો જડખે પેલા આવે પ્રાણુનાથ—એ રાગ)

પ્રભુ તમે અવતાર ધરી લીલા કરી ઘણી,

અજળ તરેહુની બનાવી કાયા જન તણી.

દીધાં છે નેત્ર કાન મનુષ્યોને શોભતાં,

નાક વાંક હાથ પાય લલીત દેખતાં.

પ્રભુ કળા તમારીમાં નવાઇ છે ખરે,

ગતી તારીનો પાર ન આવે અહો દેવરે.

કૃશ્ન નામ કહી વંદો સહુ તમે નરનાર,

યાજ્ઞિક ભજે એક ચીતે અહો જગઆધાર.

૫૪—(નથી પદમણી જેના ઘર વીશે—એ રાગ,)

શું મુંઝાઈને તું રહ્યો અતી, કહે એમાં તારું કંઈ નથી.

છોડ આશા તું તલમાત્રની, મળશે નહીં માત તાતની.

બવુંછોડી આ ઘરખારથી, રાખો શુદ્ધ બુદ્ધિ વીચારથી—શું મુંઝાઈ.

યાજ્ઞિક તણી સુણો વીનતી, આ ભવમાંહી છે ભલી ભગ્તી,

નિરખો પ્રભુને અહો ભાઈ, કહું વારવાર નમ્ર ભાવથી—શું મુંઝાઈ.

૫૫—(જો જાય છે નીશા ઉડી ધીમે ધીમે વીતી—એ રાગ,)

શા માટે તું ચીંતા ધરે કહેને તું ગમાર,

ભજ્યા નહીં ગોપાળ શુભાવ્યો જન્મ તેવાર.

માગો પ્રાણી પ્રભુ પાસે, કરાવો સુધા સ્નાન.

સુદ્ધ માર્ગ બતાવો અમને, આપો સદા શુભ જ્ઞાન.

તો ભય વ્યાધી લગાર નહી, અહો જગદાધાર—શા માટે.

૫૬—(પંચવટી પરનકટી પાટલેકુ છાઈ—એ રાગ)

પ્રભુ લળે હરી લળે, અમુદ્ય લાલ જય છે,
કાળ આવી તુજ આંગણે ઉભો, પછે શું લજય છે— પ્રભુ.
સ્વારથ કેરો સંગ ત્યાગ, પ્રભુજીને પાય લાગ,
જગત સુખ માન્ય મીથ્યા, જુઠો એ જંજળ છે— પ્રભુ.
સ્વપ્ના માંહી ધનને જાણ, તેમ તુજ જંદગી પ્રમાણ.
તજ અલીમાન પ્રાણી, મરવું માનો સત્ય છે— પ્રભુ.
છોડી જવું ધનને માલ, પકડે જ્યારે આવી કાલ,
યાજ્ઞિક કહે કર સંભાળ, રામ સ્મરણ સાચું છે— પ્રભુ.

૫૭—(કેત ગએ જખ માર લજન ખીના—એ રાગ)

હરીના ગુણ સહુ ગાઓરે, સંતજનો, પ્રભુના ગુણ સહુ ગાઓ.
માયામાં જીવ સાને લોભાવો, લગ્તીમાં ચીત લગાઓ—સંતજનો.
પ્રીત લગાવી પ્રાણી પ્રભુપર, ભવ તરવા ચીત ચડાઓ—સંતજનો.
યાજ્ઞિક વારંવારી કહે છે, સુણો મારી અર્ચનાઓ— સંતજનો.

૫૮—(પુર્ણ થયો છે ખેલ સજજનો—એ રાગ.)

ક્યારે ભજશે તમે રામ, કહોને લાઈ, ક્યારે ભજશે તમે રામ.
રામ ભજ્યા તણો અવસર શુભ આ, ખેસે ન ખોટો દામ—કહોને.
મનુષ્ય દેહ તુજ સુંદીર બનેલી, તે શું આવે તુજ કામ— કહોને.
જો ઉતરવું હોય ભવસાગર, તો તજશે ખોટો મામ— કહોને.
યાજ્ઞિક વચન સત્ય પ્રમાણો, લળે સદા અભિરામ— કહોને.

૫૯—(પીયા બીદશ ગયો ગયેરે મા—એ રાગ)

સહજનનંદ હરી, લજેરે ભાઈ, સહજનનંદ હરી
 પૈસા મેહેનત કાંઈ ન લાગે, પ્રભુનું ધ્યાન ધરી— લજેરે.
 સંપત્તી સંતતી કારણ પ્રાણી, મોટી હીંમત કરી— લજેરે.
 પરમાર્થ કાંઈ કામ ન કીધું ફેકટ ફેરો ફરી— લજેરે.
 યાજ્ઞિક વંદે ભગ્ત જનોને, સમરો સદા નર હરી— લજેરે.

૬૦—(એહી અમ જીમે ઠાની હુયે —એ રાગ.)

મારા મીત્રો તમે સુણજો અહીંથી નિશ્ચયે જાવું છે.
 રહેશે ન કોઈ અવનીમાં વિણ ભગ્તી એજ કાચું છે— મારા.
 ભાઈઓ તમે શું ભુલ્યા છો દુનીયાના માયાપર,
 જાવું તજીને માલ ખજાના છોડી સુંદર ઘર ;
 જરા તું ખ્યાલ દિલમાં કર, આંહીતો રહેવું આવું છે— મારા.
 સુંદર નારી કુટુંબ કબીલા સર્વ સ્વાર્થી તું જાણ,
 તે રહેશે સઘળાં દુર તુજથી એજ વચન પ્રમાણ.
 કહે યાજ્ઞિક ભજ ગોપાળ, તો શુભ કાર્ય થાવું છે— મારા.

૬૧—(મગ ચલત કાન સંગ અટકી—એ રાગ)

કેમ હરિને નિરખતાં અટકી, અટકી ભટકી જતાં પ્રભુ નવ
 નિરખે, જાય પુન્ય તુજ છટકી— કેમ.
 રસીક મનોહર વદન શશીસમ, નિરખવાં જતાં લાગે અટકી—કે.
 પ્રેમ ભાવથી પ્રભુને લજીએ, તો મળે અમૃત મટકી—કેમ.
 યાજ્ઞિકના સ્વામી, નેહુ નજરથી, રાખો અવીચળ સુધા મટકી—કેમ.

૬૨--(તનન તોમ તનન તોમ તોમ તનનનન—એ રાગ)

રાગ તાલ દ્વર આમ તાલ માન દઇ,
ગીરધારી તત થઇ, કરમાં વાંસળી લઇ—રાગ તાલ.
સારીગમ પધની નીધપમગરીસા,
સાગરે ગરેરે ગરેસા,
લિપજ અનોઠી દઇ, મૃદંગે તાલ લઇ,—મૃદંગે—તાલ.
કડાનધા ધીનકીટધા કડાનધા ધીનકીટધા—ગીરધારી.

૬૩--(આજે છે દીન આ મુજ ધન ધન—એ રાગ)

જયતી શ્રી પ્રભુ હે સુખકારી તમો,
પરમપાવન છે જગત આધારી—જયતી.
દુર કરો દુઃખ હે દયાનીધી, પરમપ્રેમથી કરો દુઃખહારી- રી-પ્ર.
કરી કૃપા પ્રભુ દે સુમતી તું, થઈશ તમારો અતી હું આભારી-રી-પ્ર.
દીન દાસ જાણી હે વિભુ મુજને, યાજ્ઞિક રહે પ્રભુ સર્ણુ તમારી-રી-પ્ર.

૬૪--(ઓ વાલી તું સીદ જાએ ગભરાઈ—એ રાગ)

ઓ પ્રાણી તું શીદ જાય ગભરાઈ,—ઓ પ્રાણી.
ઓ પ્રાણી પ્રેમ આણી પ્રભુને નિરખો મનમાં પ્રમાણી—ઓ.
શુદ્ધ ચિતથી પ્રભુને લજશે તો મળશે સુખલાણી,
એ સર્વે સાચું છે ભાઈ સાચી એજ કમાણી—ઓ.
અમુલ્ય અવસર જાય તુજ આ કેમ તે ઉંઘને તાણી,
જાગી મનવા જો તું નજરે પાપની દોણી ભરાણી—ઓ.
થશે માનીતા પ્રભુ પ્યારાના આપશે શુભ કમાણી.
યાજ્ઞિક વહે નિત્ય પ્રભુને કપટ હરો દીન જાણી—ઓ.

૬૫—(સચ્ચુર સચ્ચુર સચ્ચુરસચ્ચુર આળખી ગયોજી પ્યારી-એ રાગ)
 દીસે રૂડાં નંદકુમાર નિરખી જાઉં બલીહાર,
 લલીતવદનગલીતકુસુમવલિતવેષકોણુશેષ નિરખીવર્ણવાચનક્લેશ,
 મન મોહન આનંદ કંદ મુરલીધર બાળમુકુંદ-દીસે.
 શોભાસલુણાશ્યામનીબલીહારીએજનામનીતેજઆભુષણદામની.
 રસીક મદન ગોપાલ લાલ બાંસરી બજાવે તાલ-દીસે.
 યાજ્ઞિક કેરીવીનતી પ્રભુ, સાંભળોને અહો વિભુ,રાખો સર્ણુ આ દાસને
 ગીરધારી, મોરારી, બલીહારી તુજપર જાઉં હું વારીવારી-દીસે.

૬૬—(ઉડા મન જા જગ બંધન તોડા—એ રાગ)

ભુલ્યો કાં તું અલીરામને લાઇ-ટેક.
 સ્વાર્થી માયા સત્ય છે લાઇ,
 અવર જસ્તની ઠગાઇ જાણુ મનવા-ભુલ્યો-ટેક.
 જો ઉતરવું હોય લવસાગર, તો લજશો પ્રભુને સુખદાઇ-ભુલ્યો.
 પ્રહેલાદની પ્રભુવારે ચડીને માર્યો રાક્ષસ પ્રભુએ આ મનવા -ભુલ્યો.
 સુદામા કેરા તાંદુલ લઇને કંચનના મોહોલ કરી સુખદાઇ-ભુલ્યો.

૬૭—(ભ્રમણમાં ભુલી ભટકે શુ જાઇ -એ રાગ)

ભ્રમણમાં ભુલી રામ વીસાર્યા સંત જનોને પાર ઉતાર્યા,
 સુખદાઇ, ગુણગાઇ, ભજે લાઇ, પ્રભુતાઇ,
 રંગ રેલ છેલમાં વસીએ પ્રભુ નામ ઉરે ધરી હશીએ,
 ભજે લાઇ, ગુણ ગાઇ, સુખદાઇ-ભ્રમણમાં.

૬૮—(ન જોય પ્રીતી રૂપ ગુણ ધનને—એ રાગ)

ન જુઓ પ્રાણી રૂપ ગુણ ધનને,
ખલકની ખોટી માયા વળગી રહી મનમાં.
લેશ ન મળે તેમાં કેઈ જનને—ન જુઓ.
મનુષ્ય ધર્મ પોતાનો મુકી, ચાહે સ્વાર્થ ખગાડે તનને ;
રાખી કૃપણતા પ્રભુ ન નિરખે એ શું સુધારે પોતાના મનને—ન.

૬૯—(હાય ફસાવી મને તેં હરી—એ રાગ)

વ્યર્થગુમાયોશું વખતજરી આઅવસરમળેનહીંતુજનેફરી—વ્યર્થ.
સહજનંદને સુદ્ધ ચિતે નિરખો તો ભવસાગર તરી— વ્યર્થ.
આ ભવમાં અતી વ્યાધી તનમાં સેવો સાચેદીલેથી હરી—વ્યર્થ.
યાજ્ઞિક વંદે થઈ પ્રભુ દાસ રાખજો અવીચળ સદા નરહરી—વ્યર્થ.

૭૦—(નાના પ્રીતન પ્યારા નહી પ્રીત તોડુંરે—એ રાગ)

કૃપાળુ જગસ્વામી અહો, કૃપા કરો તમે—ટેક.
દયાનિધિ દોષ સઘળા વિદાર, નહીં કદી ઉપકાર તમ વીસારુંરે—કૃ.
જગતવિશે ।વલુ તુજકૃતીભારી, હરખાયમનઅતીસે વિભુ મારુંરે—કૃ.
યાજ્ઞિક તણી વિનતી સ્વીકારો, આપો સુદ્ધ જ્ઞાન દયાળુ સારુંરે—કૃ.

૭૧—(હુકી આંધરે આઠલીઆ શ્રાવનકી— એ રાગ)

શી જગતની ઘટના છાઈ રહી, છાઈ રહી મન રીઝાવી રહી—શી.
નાવ નદી તરૂ વૃક્ષો સુસે.લિત, ફુલ પાન રંગ રેલ દીસીતવા.
નિરખી મન જાય બલીહાર ગતી વિભુ—શી જગતની.
ગાન તાલ સહુ મૃદંગ રંગમા રાસ રચી પ્રભુ નામ ધરીને.
ગાય પ્રેમ ધરી યાજ્ઞિક નિત્યે, ઇશ ચરન શીશ રાખું સદા—શી.

૭૨—(અથાલે મુજકો મેરે કીરતાર—એ રાગ)

પ્રભુ તુજ ગહન ગતી છે અપાર, પામ્યો કોઇ ન પાર— પ્રભુ.
 વિશ્વની રચના રચી તુજ નિયમે હે અવની આધાર,
 અદ્વાદીક સનકાદીક મુની કોઇ ન પામ્યા પાર— પ્રભુ.
 એવી કળા અદ્ભુત તમારી, સુદ્ધ શાંતી દાતાર,
 ભાનુ અને શશી ભ્રમણમાં દીશે જય ખુબી કીરતાર— પ્રભુ.
 પાહાડ પરવત નદી નાળાં જોઇ લાગે ડર અપાર,
 ખીરજ ધારણ ધરૂં મનમાં તોય ન શાંતી લગાર— પ્રભુ.
 ધન્ય ધન્ય પ્રભુ ગતી તારી ધન્ય ધન્ય તુજ મહીમાય,
 યાજ્ઞિક નિત્યે ભજે તમોને તમ ચર્ણે ચીત રૂઢાય— પ્રભુ.

૭૩—(કંગનવા મોરા કરકે સરક ગયોરે—એ રાગ)

અહો દેવ દયાનીધી મારૂં કષ્ટ હરોરે, દીન જાણી દુઃખ કાપો,
 ટાળો અમારા પાપો, મુને દાસ કરી થાપો—અહો.
 જય જગત્રાતારે, હે વિશ્વ વિદ્યાતારે, તુજ ગતિ અપાર,
 પામ્યો નહીં કોઇ પાર, છો દીનખંધુ દાતા વિનતી ઉર ધરોરે-અ.
 વિભુ વિશ્વપાલારે, મદન ગોપાલારે, નમુ પ્રભુ દીનદાતા,
 હે જુગદીશ ત્રાતા, સંકટ સમયે તમ દાસને સહાય કરોરે-અ.

૭૪—(આર્યા.)

વૃથા કરે અભીમાન જે, તે નર જાણો તુચ્છ,
 પણ એક હરીની ભગતી વીના, ધીઃક દાદી ધીઃક મુચ્છ.

ઉપ—(પુનમ ચાંદનો ખીલી પુર્ગ અહીંરે—એ રાગ.)
 નમું રત્નેશ્વર મહાદેવ ઉમીયા પતીરે વર્ણવું પ્રેમ થકી મહીમાય.
 જય અખીલ વિભુ ગિરિજાપતીરે.
 શૈલજના કાન્ત શીવજી ખીરાજતાંરે કૈલાસાધિપતી મહાદેવ—જય.
 (સાખી) માઘે કૃષ્ણ પક્ષમાં, ચતુર્દશીને દીન;
 મેળો ભરાય ઉમંગથી, નિરખી મન થાય દીન.
 પ્રાતઃકાળથયેજ નઆવેટોળેમળીરે, બોલેશીવસંભુજયજયકાર—જ.
 (સાખી) રત્નાગર સાગર વિષે, સ્નાન કરે જન અપાર;
 ત્રિવિધ તાપ તેના ટળે, સ્નાન કરે જોણીવાર.
 પુષ્પઅખીલગુલા લખીલીપત્રલઈને, ભોળાનાથનેવધાવાનેજય—જ.
 (સાખી) દર્શન કરવા શંકર તણા, જય હોંસે નરનાર;
 ગુફામાંહી ખીરાજતાં, મંગલ ભવ ભયહાર.
 ગૌરવર્ણપરઅંગેખીરાજેકુણીરે, ભસ્મધારીભીડહારીદીનદયાળ—જય.
 (સાખી) ધરણીધર માત ગંગને, જટા વિશે ધર્યા;
 ભોળાનાથ ભગ્ત તણા, દુઃખ હોંસે હર્યા.
 એવાભોળાનાથઅખંડશીવનાથજીરે, કાપેભગ્તોનાદુઃખઅપાર—જ.
 (સાખી) ચક્રડોળ ફજેત ફારકા, દુકાનોનો નહીં પાર;
 ઘોડાઘાડી સાઈકલો, બેલગાડી બેસુમાર.
 તેમાંબેસીઆવેનરનારીઉમંગથીરે, જયદર્શનકરવાત્રીપુરાર—જય.
 રાખોસર્ણમાંઆદાસનેદયાનીધીરે, પ્રણવેયાત્રિકવારવારે—જય.

૭૬—(મારો પાવન કરીઓ પલંગ—એ રાગ.)

શોભે મુરતી મન હરનાર પંચમુખી હનુમતા,
જાય દર્શનથી દુઃખ તમામ ભગ્તોના તાપ હરંતા.
પંચમુખી હનુમંતના દર્શન કરવા કાજ,
નરનારી ટોળે મળી સાથે તેડી નાના બાળરાજ-પંચમુખી.
ચેત્ર સુદિ નવમી દીને મેળે! સુશોભિત થાય,
મનુષ્ય મળે ત્યાં અતી ઘણું ત્યાંતો ભજન પ્રભુના ગવાય-પંચ.
સુંદર દેવળ છાજતું શોભા તણો નહીં પાર,
શંકર રઘુવીર શોભતાં નીરખી પાપ બળે ક્ષણવાર-પંચમુખી.
નમું નમું સહુ દેવને લળી લળી લાગું પાય,
યાત્રિક વંદે તુજ ચર્ણુમાં જેથી સંકટો સઘળા જાય-પંચમુખી.

૭૭—(મહીનું કરતાં મુલ પ્રેમદા ખોટા દેખાશે—એ રાગ)

હરીના ગુણ તમે ગાઓ ફેકટ શું વળત ગુમાવો—હરીના.
એક દીન કાલ તુજ પર આવી પડશે લઈ જશે ક્ષણવાર,
જમપુર જમ લઈ જશે પલકમાં મારશે મુદગળમાર—હરીના.
બરતી અગનમાં નાંખશે તુજને વેદના વસમી કરાવે,
ગુણો લઈ તનમાં ભોંકાવે સાપ વીંછી કરડાવે—હરીના.
લોહ જંત્રમાં નાંખી તુજને કરશે દળી ચક્રચુર,
લોહ તપાવી તુને બથ લેવરાવે જમની પાસ હજુર—હરીના.
માટે ભજવે પ્રભુને મનવા તો સ્વર્ગ સુખ પામી,
યાત્રિકના પ્રભુ દીન દયાળા પ્રભુમું સદા શીશ નામી—હરીના.

૭૬—(ગંગ જટા હ્રુઃ રહી શીરષે સો ઝર ઝર—એ રાગ)
જે નરે હરીતણું સરણું લીધું તે ભવસાગર તર્યોરે—ટેક.
આધી વ્યાધી સહુ દુર કરીને, શુદ્ધ મનથી નિરખે પ્રભુને,
તે જન અમૃત પાન કીધાસમ હરનીશ ઉમંગે ભર્યોરે—જે.
પ્રેમ ધરી જેને હરી રસ ગાયો તે જગ જીત્યો ફેરા ફરી,
યાત્રિકના સ્વામી શ્યામ સહુણા મમ આંખોમાં અમી ભર્યોરે—જે.

૭૭—(માજી મુજ વાલમ—એ રાગ)

ભુંડા જીવ ભાવે લજીવે હરી—ભુંડા—ટેક.
સુધા રૂપી પ્રભુ ભગ્નિ તમારી, રાખો શરણમાં ગીરધારી—ભુંડા.
આ ભવસાગર અઘાટ ભર્યો છે, મળે નહીં તેમાં સુખ લગારી—ભુંડા.
સાચું સગપણ માનો પ્રભુનું, એથી થવું સદા સુખકારી—ભુંડા.
યાત્રિકના પ્રભુ કરશે કષ્ટણા, લેશે ભવસાગરથી ઉતારી—ભુંડા.

૮૦—(દીલકે દીલમે અરમાન રહે—એ રાગ)

ભજો પ્રેમ ધરી, સુખે કહોને હરી, સહુ પ્રણમો જગદાધાર—ભજો.
ભવપારતરી, જો ભજીએ હરી, નહીં સંઘેહુ જરી, સત્ય માનો તમે નરનાર,
ભજો ભગવાન, તજો અમીમાન, કરી ભગ્ની સાચી પ્રભુધ્યાન ધરી
નિરખો સદાય હરી, સત્ય માનો તમે નરનાર
આપો સુખુદ્ધી અહો અવીનાશ, (જે)જેથી સુકૃત કરી પ્રભુધ્યાન ધરી,
ભવપાર તરી, સત્ય માનો તમે નરનાર—ભજો.

મળે સુખ અપાર, જીવગાની સુધાર, કહું વારમવાર,
તુજ માટે કહું, આ વચન સહુ, સત્ય માનો તમે નરનાર—ભજો.

૮૧ (નાથ કેસે ગજકો બધ છુડાયો—એ રાગ)

ચાલો ભાઈઓ હરીના લજન સહુ ગાઈએ, ગાઈને પાવન થાઈએ.
મનુષ્ય દેહ તુજ ઉત્તમ મળ્યો છે તે કહે શાને માટે,
રમત ગમતમાં દીન ગુબરો તો, મુક્તી મળે નહીં વાટે—ચાલો.
કરસો આરાધન પ્રભુ લજનમાં લજશો વાટે ઘાટે.
શુદ્ધ ચીતથી સ્મરણ કરશો તો મુક્તી મળે તેને સાટે—ચાલો.
સમય ગયા પછી હાથ ન આવે કોડ ખરચતાં નાણે,
અવસર છે તુજ પ્રભુ લજ્યાનો દહાવો મેળવ આ ટાણે—ચાલો.
જો લવપાશ ઉતરવું તમારે તો નિરખો નર હરી સદાય,
યાજ્ઞિકના સ્વામી છે પરમ કૃપાળુ કરશે કપ્ટોને વિદાય—ચાલો.

૮૨—(કોઇના શીરપર વગર વાંચારેરે ખોટું—એ રાગ)

હરી લજનમાં ચીત ચોડેરે, જેથી સુધરે તાર કાજ,
નિત્ય લજ લે જગરાયરે, જરા આણી દીલમાં લાજ.
સંગત કરો સંત જનોની કરો હરીતાણું જ્ઞાન,
કેરી વસ્તુનો આહાર કરીને બનો નહી ગુલતાન—જેથી.
નીંદા ચોરી ઈર્ષા તણને છોડી વૃથા અભીમાન,
કુકૃત્ય તણો નાશ કરીને, મેળવો સદબુદ્ધી જ્ઞાન—જેથી.
સ્વારથમાંહી દુખ્યો તું મનવા, કરી લે જીંદગી ઉદ્ધાર,
એકાગ્ર ચીતથી પ્રભુ લજ લે, એ થકી તું તરનાર—જેથી.
સંબધ સધળો સત્ય ન માનો, જુઠો સહુ સંસાર,
યાજ્ઞિક કહે અહીં મેળો ભરાયો, વીખાવું છે ક્ષણવાર—જેથી.

૮૩—(ડરમાં તું દીલ સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ—એ રાગ)

લજ લે સીતારામ, મન તું, લજ લે સીતારામ,

નવ બેસે ખોટો દામ, મન તું લજ લે સીતારામ.

તજ કુટીલતા હરીને સંભારો, જેથી થાસે તેમાં મોક્ષતમારો.

સત્ય માનજો આ છે સદ્‌વીચારો, માગો હરીપદ વાસ તમારો,

(અમો દીન છીએ, તમારે સર્થે) કહેયાજિકલજે અલિરામ—મ.

૮૪—(અજબ જમાનો આવીએ ખરે સુણીએ - એ રાગ)

આ લવમાં રહી પ્રભુ ન નિરખો અમુલ્ય વખત તુજ જાય,

આ કાયા તુજ કામ શું આવે, કયાંય નહીં વેચાય—આ લવમાં.

ત્રીવીધ તાપ તુજ ક્ષણમાં ટળશે, પ્રેમ થકી હરી ભગતી કરશે.

આનંદ ભુવન રહેવા મળશે, એકાસ્થળ તુજ ઠામ ઠરશે,

ધર્મ ધુરંધર ન્યાય કૃપાળુ યાજિકના દુઃખ હરતા—આ લવમાં.

૮૫—(એરી એરી સઘ્યાંકો મીલાવે—એ રાગ)

જરી જોને તું મનવા વિચારી, આ લવ સઘળું સ્વારથ ભરેલું,

જાય નરનારી સહુ હારી—જરી જોને.

ધર્મકુંવર હરી શોભા સાગરરે રૂપ ઉપર જાઉં વારી—જરી જોને.

યાજિક વંદે નિત્ય હરીને નેનુમાં પ્રભુ અમી ભરી—જરી જોને.

૮૬—(મદન પડ્યો કેડરે—એ રાગ)

ગીરધારી ભજે ભાવથી (જે) મળે તેમાં સુખ અપારરે— ગી.

નામ કૃષ્ણતણું પ્રેમે નિરખો, ટળશે પાપ ક્ષણક્ષણવારરે— ગી.

ભવસીંધુ તરવા કાળે આ ભગતી, કરો સતસંગ હીતકારરે— ગી.

યાજિક આહે નિત્ય પ્રભુની મુરતી તુજ ભુગદાધારરે— ગી.

૮૭—(પ્રિય ભત્ર વિના હો ભાઈ—એ રાગ)

લજે ભાવે પ્રભુને ભાઈ, જેથી થશે સદા સુખદાઈ—ટેક.
તમ તાપ ત્રિવિધના ટળશે, ક્ષણ માત્રમાં સુખડું મળશે ;
જાસે દુઃખડા સહુ દબાઈ, જેથી લજે પ્રભુને ભાઈ—લજે.
માત તાત બ્રાત સહુ લગીની, જાણો સઘળી સ્વાર્થની લગીની ;
એમાં હરી લજન સુખદાઈ, માટે નિરખો પ્રભુને ભાઈ—લજે.
કહે યાત્રિક વીનતી સ્વીકારો, રાખી લગ્તીમાં સદવીચારો ;
ભવ તરવા તણી આ સવાઈ, માટે નીરખો પ્રભુને ભાઈ—લજે.

૮૮—(શીઠ કુખારી તળવી દીધું નમ્ર પીતાલ—એ રાગ)

જય ગીરધારી મોરારી તમ સર્ણે અમો આવીએ આ બાળ,
જાઉંવારી, જયકારી, લયહારી, શ્રીહરી તમ ચર્ણે મહારાજ.
દીનજાણી, દો વાણી, અબીચળ રહે પ્રાણી, શુદ્ધ શાંતી દાતાર-જ.
આ ભવમાંહી જન્મ ધરીને કીધાં કોટીક અમોએ પાપ,
પાપ થકી છોડાવો અમને મેહર કરોને અમપર આપ,
પ્રભુ તુજ ગાઉં ગુણ વાહ, વાહ, હરનીશ હોંસ ધરી આહ આહ,
કૃપા સાગર, કરો કૃપા, યાત્રિક આવે તમ સર્ણે, ટળે જન્મ મર્ણે-જ.

૮૯—(મરાઠી સાખી)

ક્ષણે ક્ષણે સંભારૂં તુજને, દીનદયાળ જગસ્વામી,
આ ભવપાર ઉતારો અમને, ચર્ણે શીશ અમો નામી,
દયાળુ દેવા, કરૂં નમ્ર ભાવે તમ સેવા.

૯૦—(કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ—એ રાગ.)

મોહન તારી બલીહારી ચહાવું વારંવાર,
તુજ માયા તણે નહીં પામ્યો પાર—મોહન.

આજગ્તવિશેદીશેતુજમહીમાય, કૃપાબુગદીશનમુંવારંવાર—મો.
જવાહીર,સોનુંરતનકર્યાતેઉત્પન, એસર્વેકળાતુજસૃષ્ટીઆધાર—મો.
નમે યાજ્ઞિક તુજ પરમદાસ, તુજ ચર્ણે રાખે અહો જગદાધાર—મો.

૯૧—(છે તું ગુણ રૂપે સુંદરી જાણે અપ્સરા ઈન્દરી—એ રાગ)

પ્રભુ મુજ વીનતી સ્વીકારી, દ્યો લવસીંધુથી ઉતારી,
મહીમા હું ગાઉં હોંશે તમારો, તાપ વિદારો, (ખે)અહો મોરારી—પ્ર.
શક્તીવાન પ્રભુ તમે સદા છો આપો શુભગ્ન દયાનીધી હો,
કાપો તાપો, સુખ આપો, અહો જગદાધારી—પ્રભુ.

૯૨—(પત્ની દાસી છુ તારી, થયો આનંદ મુજ—એ રાગ)

આવો પ્રભુ મારે મંદીરઘનશ્યામ, ખરચું લાખેણો દામ જગસ્વામી
મોહોલે આવી પ્રભુ તાપ નિવારો, મુકું ખોટો મામ—આવો.
દરશન તમ પ્રભુ આપો છોગાળા, યાજ્ઞિકને સદા દીનદયાળા,
કરો કૃપા અભીરામ—પ્રભુ.

૯૩—(આજ ખુશીકા કયેસા સમા દીલ સાદ હમારા—એ રાગ)

ઇશ રટન કર રોજ તું મનવા એ તુજ કાજ સુધારેરે—ટેક.

માયા માંહી જીવ લોભાવી પ્રેમે પ્રભુ નવ નિરખેરે,
યાજ્ઞિક એક ચીતથી પ્રભુવે હરીપદ પાર ઉતારે—ઇશ.

૯૪—(જરી ખુમારી ઉતાર અલી નાનકડી નાર—એ રાગ)

મન પ્રભુને તું લજ, તજ તું અલીમાન—ટેક.

ફરી જો તું કુસંગની સંગ રમે—તજ તું.

અમુલ્ય અવસર જાય તુજ આ ફેકટ વખત ગુમાવે અરે કાં

મનુષ્ય તણે અવતાર મળે સકુમાર—તજ તું.

૯૫—(જાઓ જાઓ એવી પાપી વાણી બોલતાં—એ રાગ)

લજો લજો ભાઈ પ્રેમ ધરી પ્રભુને સંભારી જરી દીલમાં વીચારી
નિરખો મોરારી, છોડી તમે સદ્વીચાર, ચાલો છો ખની ગમાર,
નથી દેહનો નિરાધાર માનો વચન છે સાર,

નિરખો પ્રભુને ખ્યારા સુધરે જેથી કાજ તમારા,
કરશે એવો વિચાર તો થાશે અતી સુખકાર—લજો.

દુનીઆમાં સાચું ખરું પ્રભુને નિરખો ભાઈ,

મિથ્યા સર્વે જાણે તમે સાચી એજ છે કમાઈ,

રહી સત્ય ધર્મે પ્રભુને સંભારો સહી સંકટો પણ લહો સદ્વીચારો

રાખી લય પ્રભુથી જરા અહો ભાઈ, યાજિકકહેછે કરી નમનતાઈ-લ.

૯૬—(માલકોશ)

રટો શ્રી રાધાવર ગીરધારી ત્રીવીધ તાપ તુજ ટાળે મોરારી,
અતી સુખ દેશે જગતવિહારી—રટો શ્રી.

મહાન રૂપિઓ તપને ધારી, નદી સરોવર સ્થળે બેસીને,

નિશ્ચય દૃઢ મનથી તપ આચરે, થયા ફળીભૂત સદા સુખકારી—રટો.

૯૭—(ભાએ છળીલાલ છેલરે મારી રસીયા—એ રાગ.)

આવો મારે મંદીર ઘનશ્યામરે મારે રસીયા દર્શન દેવારે—આવો
ધર્મ કુંવર છળી હોંસે નિરખું, હુઃખ ટળે ક્ષણ વારરે—મારે.
ભાવ પ્રીતથી ભોજન જમાડી, મુખવાસ વીવીધ પ્રકારરે— મારે.
ગજરા પુલોથી સેહેજ બનાવું, ખીરાળે નંદ હુલારરે— ।રે .
દેવકૃષ્ણને દર્શન દેવા, આપો લાવો મોરારરે— મારે.

૯૮ (રથ પે રધુ નંદન આવત હુથે—એ રાગ.)

નિરખોરે છળી ઘનશ્યામ તણીરે—ટેક.

ચાલોરે ભાઈ દેવ દર્શન જામએ—નિરખો.

ધર્મ કુંવર નંદલાલ નિહાળો, રાખો ઉરે હોંસ ઘણી—નિરખો.

એરે દર્શન તુજ મોક્ષકારી છે, એજ કમાઈ ક્રોડગણી—નિરખો.

શ્યામ સુંદર પ્રભુ દર્શન કારણ, ઉલટ ભરી જાય મંદીર ભણી—નિ.

ચાલિકના પ્રભુ હીસે રૂપાળા, મોર મુગટે જડયાછે મણી—નિરખો.

૯૯—(કિને પ્યારી કહીને બોલાવે નાદાન—એ રાગ.)

કહેને પ્રભુ ભણશ તું ક્યારે નાદાન ભજ્યાનો વખત આ છે ભુલ્યો.

કેમ ભાન, આગળ થાશે ગતી તારી, કહેને તું સમજ વીચારી,

પાપમાં ડુબ્યો છે પ્રાણી બની શુમાન—કહેને.

અમુલ્ય વખત તુજ જાય શુભ આ, માટે ભણ લે હરીને મનવા,

તું વીચાર તજ માન, ન થા ખુવાર, મારી વીનતી તું માન

તણ બેઠો સુદ્ધ સાન, વૃથા રાખી અભીમાન, ન કરો જરા

પ્રભુ જાન, માયામાં લોભાવે જીવ સાને નાદાન.—કહેને

૧૦૦—(દુઃખ પુછત હુમારા કેઈ નહી રાત પીયા—એ રાગ.)

આવો આવો મ હીરે મારે શ્યામ હરી, જોઈ જોઈ નિરખું નેણું ભરી
જરકસીયો હરી જામો પેહેરીરે, માથે મુગટમણી કંચને ભરી-જો.
શોભે છોગાં કલંગીને તોપારે, ચીત ચોરું મારું શ્રી નરહરી-જો.
કુલડા કેરી માળા સોહાવે, કરમાં ગજરા બાબુબંધ પેહેરી-જોઈ.
કડાં સાંકળાં વેઠ ખીરાજેરે, પોંચી સુવર્ણની હોંશે ધરી- જોઈ.
દેવકૃષ્ણ પ્રભુ તુમ છખી નીરખી, જાઉં તમોપર બલીહારી-જોઈ.

૧૦૧—(સતી સુંદરી પ્રીયમારી—એ રાગ.)

સખી સુંદર છખી ખ્યારી-જો.

વદને વિશાળ મુર્તિ નિહાળ-સખી.

કરતા નૌતમ ખ્યાલ, લકતના પ્રતિલાલ, દયાળુ નંદલાલ

મુજ મન વશીયા-સખી.

સુંદર લાલ, મદન ગોપાલ, લટકતી ચાલ, કરંતા તાલ-સખી.

૧૦૨—(આમઆ આમ શું ધીરજપર હરતાં આંખે—એ રાગ)

પ્રભુ આમ શું મોરલી બબલી મન હસ્તાં આંખે,

રાજ હુલારારે-પ્રભુ.

મોર મુશુટ હૈયે હાર ખીરાજે, કુંડલ મકાકત શોભે નંદલાલા,

નીરખી જાઉં બલીહારી છેલ છખીલા

દર્શન આપો પ્રભુ મદન ગોપાળા-આમ.

સુંદર તોરા છેલ પાધડી, જરકસીયાપ્રભુ જામો પેહેરી,

દેવકૃષ્ણ પ્રભુ સર્ણ તમારે, રાખો અવીચળ

સદા મોરારી-આમ શું.

૧૦૩—(મોરી અખીયા તરસન લાગી—એ રાગ.)

તમે જાગો પ્રીતમ પ્યારા, તુમસે મોરો મન લાગ રહ્યો—જાગો.

પ્રાત થયું મન મોહન પ્યારા

જાગોને નેનું આધારા—તમે જાગો.

ઘેર ઘેર ગોપી મહી વલોવે, આનંદ ઉલટ અપારા—તમે.

દંતધાવન લાવું ખુરખુરનું, હોંસે કરો હરી મારા—તમે.

સુંદર સુવર્ણ કેરો કળસ, લાવું ભરીને જળધારા—તમે.

ગાદી તકીયા મંખમલના લાવું, સુંદર કરી સુધારા—તમે.

દર્શન આપો પ્રભુ ભક્ત જનોને, ઉભા આવી તમ દ્વારા—તમે.

યાજ્ઞિક આહિ મુરતી ચીતમાં સેવે ચરણ તમારા—તમે.

૧૦૪—(કોણુરે સમાના કામની—એ રાગ.)

જાગોરે જીવન મારા મારા નાથજી, પ્રભુમું સદાય મોરારી

દરશન દો પ્રભુ દાસને કરું ભગતી પુકારી—જાગો.

બહુ રૂપી દરવાજે બેસીયા, ઉભા નેજા ફરકાવી,

એ સઘળા પ્રભુ દર્શન કારણ, આવ્યા સુખ મલકાવી—જાગો.

દ્વારપાળ ઉભા સામને, કરે જય હરી પુકાર

જાગોરે ચતુર્ભુજ મુર્તી, આપો દર્શન આવાર— જાગો.

મહીયારી સહુ મહી વલોવીને, બેઠી બાળ રમાડે,

નારી નાથને પ્રીતથી સુંદર ભોજન જમાડે—જાગો.

જાગો હવે જહુનાથજી આપો દર્શન અવીનાશ

યાજ્ઞિકને રાખો સર્ણમાં વિનવે થઈ તમ દાસ—જાગો.

૧૦૫—(પ્રાત થયું મન માહુન પ્યારા—એ રાગ.)

ઉઠો ઉઠોરે મારા વીરા આ સમે અમુલ્ય વખત તુજ જાયરે.
 પ્રભુ લજ્જાશ તું ક્યારે પ્રાણી, કહેને મનવા વીચારીરે,
 લાવો મળે નહી આસમ તુજને, લજ્જા લે વખત વહી જાયરે—ઉ.
 એક દીન જાઉં ધનમાલ તજને, એ જાણોછો લાધરે,
 રામ સ્મરણ તું સાચુ માનીલે, એ તરવાનો ઉપાયરે—ઉઠો.
 પાર ઉતારે ભવસાગરથી લક્ષ્મીમાં ચીત ચોડારે,
 ઇશ ચર્ણુમાં શીશ નમાવો નિત્ય પ્રભુ ગીત ગાયરે—ઉઠો.
 શ્યામ સુંદર છળી મન હરનારી તે તણું ધરોને ધ્યાનરે
 યાજ્ઞિકના સ્વામી પરમ કૃપાળુ કરસે કરૂણા સદાયરે—ઉઠો.

૧૦૬—(જાગ્યને જાઠવા કૃષ્ણ ગાવાળીયા—એ રાગ.)

જાગ્યને મનવા વાણું વહી જાય છે,
 પ્રભુ તણી લગ્તીનો જાય લાવો.
 સંધ્યા સ્નાન કર ત્વરા, દેવ દર્શન હરી હરા,
 પુજન વિધી ચુકતે કરીને હરીગુણ ગાવો—જાગ્યને
 પ્રભુ ભજ્યાનો અમુલ્ય વખત, જાયછે વીચારી જો
 ફરી વખત નહીં હાથ આવે ફેર ફેર આવો—જાગ્યને.
 સંગત કર સતસંગ જનની, જેથી સુધરે તુજ કાર્યો,
 હરી ચરણમાં ચીત ચોડી, રાજ્ય અતી લાવો—જાગ્યને.
 સુખ સંપત્તી અતી દેશે, પ્રભુ ભજવમાં પ્રાણી તુને,
 યાજ્ઞિકના પ્રભુ છે દીન દયાળુ આપે શુભ લાવો—જાગ્યને.

૧૦૭—શ્રી નૃસિંહજીનો થાલ.

શ્રી નરહરીને શિશ નમાવું, શોડશી પુળ ગાવું વાલા,
આવાહન આસન પગ ધોઈને આચમન હંધ નવરાવું વાલા ॥૧॥
ચંદન તુલશી ધુપ દીપ, નેવેદ કરી જમાડુ વાલા,
લાતલાતનાં લોજન રાંધી પહેલાં પીરશું લાડુ વાલા ॥૨॥
કંસાર પોળી ઘીએ ઝળોળી, દુધપાકને પુળી વાલા,
ભરંદ ચોખા ને બાંસુદી, શીખંડને કચોળી વાલા ॥૩॥
મેશુબ ખરફી ને મોતૈયા, મોતીચુર ને સાટા વાલા,
જાતજાતનાં શાક શુધારી, ઘીએ તળ્યાં ખટોટાં વાલા ॥૪॥
દાલ કડીને વડી વધારી જે જોઈએ તે લેજો વાલા,
ધાણાં છૂંક મરી મસાલો ખાડ મારું કેજો વાલા ॥૫॥
અથાણાં આદુ કેરીના મોઢે માગી લેજો વાલા,
જમતા પાણી મધ્યે પીને મુજને દર્શન દે ન વાલા ॥૬॥
શુદ્ધાચમન હંધ ચરૂ કરાવી પાન સોપારી આપું વાલા,
શ્રી નરહરીનું નામજ લેતાં પાપ પૂર્વનાં ડાપું વાલા ॥૭॥
થાળ જમાડી આરતી ઉતારું પછે પ્રકમમા ત્રણ વાલા,
સ્તુતી કરી ત્રણામ કરૂં તેનું પૂર્ણ અગણ્ય વાલા ॥૮॥
દાડી દાડી આસુખ દેજો, એવી માસું આશ વાલા,
રજાજિત્તને રૂઢે વશીને તોડો લવનો પાસ વાલા ॥૯॥
શ્રી નૃસિંહજીની પુળ કરીને જે કોઈ પ્રીતે ગાશે વાલા,
તેનાં ઉપર નર પંચાનન સહેજે રાજ ધાશે વાલા ॥૧૦॥

૧૦૮-ૐ વાંગમય મુર્તિની આરતી.

જય વાંગમય મુર્તી, જય વાંગમય મુર્તી
 તમને શ્રવણે ધરતાં, શુદ્ધ થઈ સુરતી.-જય.
 કંઈથી કંઈ કૃપાળ, મન માગ્યું દેજો (બેવાર)
 શબ્દે સુરતી ધરતાં (બે) હૃદીઆમાં રેજો.-જય.
 અહો અલોકીક વાત, કેમ હું કહી દાખું (બેવાર)
 સખ્તા હૃદય શ્રવણેથી, (બે) જીવ તર્યા લાખું-જય.
 પ્રેત પરિક્ષિતરાય, પત્તન પુરવાશી (બેવાર)
 તેયુને સાત દિવશમાં, (બે) મુગ્ધિ થઈ ખાસી-જય.
 અવળાં અંતઃકરણો, જે ધંધો કરતા (બે)
 તે ટાળી તમે કીધાં, (બે) ચૈતનમાં મળતા-જય.
 ભેગ જગ્ન વૃત્ત નિયમ, તે પણ તુચ્છ જાણું (બે)
 તેયુનું સાત દિવસનું, (બે) શું કહું પરમાણું-જય.
 રત્નજિત્તને રસ લાલ જે આપે દીધો (બે)
 કાન કલપ તરૂં મળતાં, (બે) પાયોને પીધો.-જય.

અગાઉથી ગ્રાહક થએલના સુખારક નામો.

—૦:—

૧૦૦ શેઠ દેવકરજી દેવજીભાઈ	૧ „ કેશવજી ગોવીંદજી
૫૦ બાબુ કલ્યાણજી મુલજી	૧ „ વેલજી કાનજી
૫૦ ઠંકર કુંવરજી ખેરાજી	૧ „ નારાયણ વસરામ
૧૦ જાની હીરજી નાનજી	૧ „ ઠાકરશી ભાગચંદ
૧૦ મારતર જગનાથ ધ્યાલજી	૧ „ હરીરામ દેવજી
૧૦ „ લક્ષ્મીશંકર રતનજી શુ.	૧ „ કેશવજી જાલજી
૧૦ „ કલ્યાણજી અંબારામ	૧ „ સુદરજી જેઠા
૫ પીતામ્બર કરશનનાથ દિવેદી	૧ „ રાધવજી મુલજી
૨ મારતર હીરજી કાંલાણજી	૧ „ જેઠાનંદ ભવાનદાસ
૨ „ કાનજી જીવગજી.	૧ „ કાકુ ગીરધર
૨ „ ૫૫૨ ભસરીયા	૧ „ મનજી માધવજી
૨ „ શંભુ જેરામ.	૧ „ જીઠા ભીમજી
૨ „ ત્રીકમજી જેઠા	૧ „ કેશવજી પ્રેમજી
૧ „ સુદરજી વેરસી	૧ „ મથુરાદાસ ચાંગજી
૧ „ ધનજી જે.મ.	૧ „ જીવરાજ મનજી
૧ „ ધારસી દામજી	૧ „ તુલસીદાસ જીવજી
૧ „ લધા ચાધવજી	૧ „ ભવાનજી કલ્યાણજી
૧ „ હંશરાજ હરીરામ	૧ „ પરચોવગ હરીરામ
૧ „ લધા માવજી	૧ „ ૫૫૨ વાલજી
૧ „ આનંદ મેધજી	૧ „ પ્રધાન હરીચંદ
૧ „ કકીર તુલસીદાસ	૧ „ દયારામ દેવચંદ
૧ „ ૫ માતા પાપીઆ	૧ „ કાનજી પુંજી
૧ „ જી.જી.સુ.રજી	૧ „ દાસચંદ મોનજી
૧ „	૧ „
૧ „	૧ „

- ૧ „ જોડા હરીરામ
- ૧ „ જોડા સુદરણ
- ૧ „ ડેસા રાયમા
- ૧ „ દીલુ વેરસી
- ૧ „ તુલસીદાસ મોરારણ
- ૧ „ વેલણ કરમશી
- ૧ „ જોરધનદાસ તેજપાલ
- ૧ „ ઈસરદાસ સુદરણ
- ૧ „ લવણ બાબુણ
- ૧ „ ઐયણ દેવસી
- ૧ „ ચાંદર લીલાણી
- ૧ „ મુલચંદ રાધવણ
- ૧ „ શામણ દામેદર
- ૧ „ કુંગરશી વીસરામ
- ૧ „ મેધણ ચેલાણી
- ૧ „ જોકલદાસ ગોખાળ
- ૧ „ નારાયણ વાલણ
- ૧ „ નારાયણ દામણ
- ૧ „ જોકલદાસ કાલણ
- ૧ „ ચત્રજીવ પારપેચા
- ૧ „ હીરણ બાબુણ
- ૧ „ રામણ હંસરાજ
- ૧ „ હમીલદાસ સીવણ
- ૧ „ બાબુણ લધા
- ૧ „ હરીસમ મેનણ
- ૧ „ વાલણ બામચંદ
- ૧ „ શામણ ચોઈય
- ૧ „ મેધણ ગંગારામ

- ૧ „ હેમરાજ બાગચંદ
- ૧ „ જોડા હીરણ
- ૧ „ લખપણા વેણ
- ૧ „ વીસનણ વેણ
- ૧ „ પેનાજ કેનણ
- ૧ „ લાલણ નાનણ
- ૧ „ કરમશી સામણ
- ૧ „ વેનણ તુલસીદાસ
- ૧ „ ચા સનમલ ગંગારામ
- ૧ „ દામણ કુકીર
- ૧ „ મુલણ શામણ
- ૧ „ રામણ લાલણ
- ૧ „ મોરારણ દેવકરણ
- ૧ „ હીરણ ઝીણા
- ૧ „ ઓધવણ રંગનાથ
- ૧ „ હરીનામ સુનણ
- ૧ „ જાદવણ વીનણ
- ૧ „ જશરાજ મુલણ
- ૧ „ જોડા બગવાનણ
- ૧ „ માણા ધણ
- ૧ „ ઓધવણ રવણ
- ૧ „ દેવચંદ માધવણ
- ૧ „ રવણ માધવણ
- ૧ „ લાલણ માધવણ
- ૧ „ રતનશી રામણ
- ૧ „ નેલસી ઠાકરશી
- ૧ „ ઠાકરશી રાયસી
- ૧ „ કાનણ પાસી

- ૧ „ ઈસર ખીજણી
- ૧ „ રામજી મગન
- ૧ „ ત્રીકમદાસ નરામદાસ
- ૧ „ કલ્યાણજી વશરામ
- ૧ „ ધારસી નાનજી
- ૧ „ ધનજી ઇસર
- ૧ „ વશરામ મનજી
- ૨ „ તુલસીદાસ ગોવિંદજી
- ૧ „ કરશન દયાળ
- ૧ „ કાનજી પ્રેમજી
- ૧ „ ગોકલદાસ આસુઆણી
- ૧ „ નારાયણ તુલસી
- ૧ „ આસુ સવજી
- ૧ „ લાલજી ચૌધર
- ૧ „ જોરામ મેગજી
- ૧ „ મોતી નારાયણ
- ૧ „ પન્સોતમ તુલસીદાસ
- ૧ „ હીરજી પરસોતમ
- ૧ „ વશરામ નરસી
- ૧ „ હરી દેવશી
- ૧ દેરાશ્રી જટાશંકર મણીશંકર
- ૧ રાવલ જટાશંકર અંબારામ
- ૧ મેતા મદવજી ભવાનીશંકર
- ૧ મેતા ઓધડ ભવાનીશંકર
- ૧ બ્યાસ મયાશંકર પ્રાગજી
- ૧ શાસ્ત્રી નીલકંઠ વેણીરામ
- ૧ શાસ્ત્રી બાલમુકંદ વેણીરામ
- ૧ જાની સંતુરામ જગજીવન

- ૧ શુક્લ વસરામ કાનજી
- ૧ શુક્લ નથુરામ મહાશંકર
- ૧ રાવલ મુલશંકર વીશ્વનાથ
- ૧ દવે હરીલાલ અંબારામ.
- ૧ પુખરા વીજી તુલસીદાસ
- ૧ સલાટ કરસનજી ખીમજી
- ૧ શેઠ પરમાનંદ ગુલાબરાય
- ૧ „ મુક્તો આસનમલ
- ૧ „ ઠાકનદાસ અંબારામ
- ૧ „ નારાયણદાસ જોડદાસ
- ૧ „ હરીચંદ સાધુમલ
- ૧ મે. મેગજી એન્ડ વીસરામજી.
- ૧ મેતા મગનલાલ ભગવાનદાસ
- ૧ દેવચંદ પ્રેમજી મુખર્ષી કુંપની
- ૧ મી. એમ નેથાની
- ૧ મી. પ્રતાપનાથ સેફ્ટરડ કુંપની
- ૧ મી. લાલાના એચ બરડેરી
- ૧ મી. મોહનલાલ પૂરુષોત્તમ
- ૧ મી રામચંદ્ર અમૃતરાય
- ૧ મી. નરશી માધવજી
- ૧ મી. ઓધવજી પ્રેમજી
- ૧ મી. લધુરામ ધરમશી
- ૧ મી. હનુમાન ગોકલદાસ
- ૧ મી. લાલજી ગોકલદાસ
- ૧ મી સીવજી આણંદજી સચદે.
- ૧ મી. ત્રીકમજી બોધા
- ૧ મી. ભગવાનલાલ સવજી
- ૧ મેતા લાધા રામજી

૧ જોશી વેલજી ખેરાજ રતેસર
 ૧ „ ફકીર કલ્યાણ „
 ૧ „ ધરમસી ઉકેડા „
 ૧ „ દામજી ફયાળ „
 ૧ „ કુંવરજી લખમશી
 ૧ „ ઠાકરસી તેજપાળ
 ૧ „ દયારાગ પારપેઆ
 ૧ „ કાનજી લીલાધર
 ૧ „ મુલજી બુદારામ
 ૧ „ લાભરાંકર હરીરામ
 ૧ „ પેરાજ પરસોતમ
 ૧ „ જોડા હંસરાજ
 ૧ „ દેવજી પારપેઆ.
 ૧ „ ડોસા ધરમસી
 ૧ „ લાલજી આણંદજી
 ૧ „ દયારામ વેલજી
 ૧ „ મણીશંકર વસનજી
 ૧ „ માલજી વશુભાઈ
 ૧ „ લીલાધર મુલજી મકાણી
 ૧ „ વીરજી ગોપાલજી
 ૧ „ મુલજી સંજુરામ
 ૧ „ ખીમજી જોડા
 ૧ શા. તુલસી વલમજી
 ૧ „ દોલતરામ ધાસી
 ૧ „ કાનજી ગોવિંદજી
 ૧ „ તલકચંદ જુડા
 ૧ „ હગન ધનજી
 ૧ „ કરતુર માણેકચંદ

૧ મીસ્ત્રી હરજી વાંધજી
 ૧ „ કલ્યાણજી ખેતશી
 ૧ „ કાનજી કુંગર
 ૧ „ અમરસી વીરજી
 ૧ „ ચત્રબુજ કુંગરસી
 ૧ „ માવજી હીરજી
 ૧ „ કારા લધા
 ૧ „ મોહન ખેચર
 ૧ „ ઘેલાભાઈ ગોખર
 ૧ „ નરસી મેધા
 ૧ „ કાન વીરજી
 ૧ „ દાગજી પ્રેમજી
 ૧ „ નાનજી વાલજી
 ૧ „ વેલજી હીરજી
 ૧ „ પ્રેમજી શાગજી
 ૧ „ મનજી લધા
 ૧ „ સુંદરજી માવજી
 ૧ „ ભીમજી ખેચર
 ૧ „ જાદવજી ચના
 ૧ „ જોડાલાલ વીરજી
 ૧ „ મનજી પઆ.
 ૧ „ ગોવીંદ કલ્યાણજી
 ૧ „ ઘેલા કલ્યાણજી
 ૧ „ કરશન ભાણા
 ૧ „ વસરામ ખેતસી
 ૧ „ વેલજી કુંગરસી
 ૧ „ ત્રીકમજી લાલજી
 ૧ „ કાનજી વીરજી

૧ „ ગુણભાઈ દેવજી
 ૧ „ જોશમ પુ મ
 ૧ „ ડુંગરસી દેવજી
 ૧ „ જોદા હરખા
 ૧ „ ગોવીંદ વાલજી
 ૧ „ નથુ મનજી
 ૧ „ દેવશી ભવાનજી
 ૧ „ સવજી હરજી
 ૧ „ ગોવીંદજી હરજી
 ૧ „ કારા પગલત
 ૧ „ રામજી કેશવજી
 ૧ „ જોરામ કાનજી
 ૧ „ રાધવજી મુલજી
 ૧ „ ગોપાલજી મોરારજી
 ૨ „ લાલજી પ્રાગજી
 ૧ „ વાલજી મો ૧૨જી
 ૧ „ કલ્યાણજી અરજણ
 ૧ „ ઘેલા સુંદરજી
 ૧ શોની વસનજી નેણસી
 ૧ „ નથુ તલકસી
 ૧ „ જુરા ત્રીભોવન
 ૧ „ વેલજી કાનજી
 ૧ „ હરજી ડોસા
 ૧ „ હમનલાલ હરગોવનદાસ
 ૧ „ ડુંગરદાસ હરીભાઈદાસ
 ૧ „ મોહનલાલ હમરદાસ
 ૧ „ મોહનલાલ રામચંદ્ર
 ૧ „ મગનલાલ પ્રાણજીવન

૧ „ આણંદ લાખા
 ૧ „ માદેવ ભગવાનજી
 ૧ „ દુલસીવાસ કાળા
 ૧ „ રણજીડ વીરજી
 ૧ „ પ્રાગજી અ હરજી
 ૧ „ મીઠું સામજી
 ૧ „ વીસરામ કાનજી
 ૧ ભાવસાર નરશી મેગજી
 ૧ „ લાખા ભીમજી
 ૧ „ માવજી હમીર
 ૧ „ રવજી માવજી
 ૧ „ મુલજી ગોવીંદ
 ૧ „ પ્રેમજી નારાણ
 ૧ „ દામજી પદમશી
 ૧ „ લાલજી રામ
 ૧ „ કારા ખીમજી
 ૧ „ આણંદ માવજી
 ૧ „ અત્રસુજી ડુંગર
 ૧ બાવા ગોવીંદગર મનોરગર
 ૧ „ પ્રતાપગર દોલતગર
 ૧ „ સીવગર મનોરગર
 ૧ મોર હેમજી હકા
 ૧ „ દામજી જોદા
 ૧ „ નારાણ ચોથા
 ૧ „ ભવાન દેવા
 ૧ „ પસા ડોસા
 ૧ „ મનજી બોધા
 ૧ „ રણજીડ લખુ

- ૧ " હીરા હરણ
 ૧ " કર્ણનથ ત્રીકમણ
 ૧ " બાણુણ સામણ
 ૧ " ખટાઉ પદમસી
 ૧ " ખીમણ ભોગ કુંપની
 ૧ ખમી કુંગસી ખેરાળ
 ૧ " કેશવણ મુલણ
 ૧ " તુલસીદાસ નાનણ
 ૧ દરણ રામણભાઈ હાલાભાઈ
 ૧ " ભીમણ સીવણ
 ૧ " સવણ ગયુ
 ૧ " ભીખા ગોવોંદ
 ૧ " મુલણ ઘેલા
 કયામાડી.
 ૧ મીત્રી બાણુણ મુલણ
 ૧ " બસુ અરણજી
 ૧ " નાગણ રણછોડ
 ૧ " મુલણ કલ્યાણ
 મનોરા.
 ૧૭ ઉપાધ્યા રામેશ્વર બેચર
 ૧ હકતર બાબરભાઈ છોટાભાઈ
 ૧ સુતાર મનણ
 ૧ " રણછોડ અખાઈ
 ૧ " ભીમણ કાનણ
 ૧ " જોરામ રૂડા
 ૧ " વાલણ મોરારણ
 ૧ " કાનણ માવણ
 ૧ લુવાર નારાણ હરખા

- ૧ " દેવળી હરખા
 ૧ " અખાણ મુલણ
 ૧ " કમેલ મલણ
 ૧ માસ્તર વજોગર બાલગર
 ૧ મુંસાઈ ભવાનગર મેમભાઈ
 ૧ કૃષ્ણાણ કાશીનામ
 ૧ માવણ નથુ સુતાર
 ૧ દેવણ લક્ષ્મણ સુતાર
 મુખમહ
 ૫ શુકલ વૃન્દલાલ અંદરણ
 ૫ રાવલ જગાશ કર મણીશંકર
 ૧ રાત્રી ફરીલાલ અખારામ
 હળવદ
 ૫ શાસ્ત્રી સુભાગ નાનણ
 ૫ માસ્તર જલવણ નાનણ
 ૧ જાની કાલીદાસ ફરીરામ
 હેદગાખાદ.
 ૧ સુનીલાલ મણીશંકર યાસિક.
 ૧ કેશવલાલ નાનણ યાસિક
 ૧ મણીશંકર ન.ભેરામ પાઠેક
 દુદાપર.
 ૧૦ જાની દયાશ કર રૂમનાથણ
 પોલીસ પટેલ.
 આંખરણ.
 ૫ કુમારશ્રી રત્નસીંહણ રવાણરાજ
 ૫ શુકલ જટાશંકર રતનણ
 દંડક આદમખાન.
 ૧ મીત્રી સીવણ લાલણ

સુ ચ ના .

કરાચી સીધી—માસ્તર રામકૃષ્ણ ભાડાશંકર
યાજ્ઞિકને ત્યાંથી રોકડી કીમતે મળશે.

હે.—રાણછોટ લાઈન.

હળવદ—રાવલ શંભુરામ નાનજીને ત્યાંથી

હે.—સલાટ ફળી.

આમરાણ—શુકલ જટાશંકર રતનજીને ત્યાંથી

હે.—દરબારી વામ.

વઢવાણ—મેતા ગૌરીશંકર ત્રીકમજીને ત્યાંથી

હે.—ખાંડી પાળ.

અંથ કર્તા,

હે. મા. યાજ્ઞિક

